

КЛУБ ТВОРЧОЇ МОЛОДІ

Кафедрою української мови 2003 року було започатковано роботу інститутського Клубу творчої молоді (КТМ). Проведення мовних брейн-рингів, свят до мовних і літературних дат, щорічного Свята української писемності та мови (на честь Нестора Літописця), засідань «Літературної світлиці», «Поетичного клубу», підготовка мовних та інформаційних радіосторожок та ін. – це складові системи КТМ.

Керує роботою клубу доцент Л.С. Загребельна. Студенти і слухачі, які кохаються в поетичному Слові, відчувають, що оволодівають мовним багатством, належною культурою усного й писемного мовлення, а також переконуються в тому, що римування добре шліфує думку, а поезія торкається найпотаємніших струн серця.

За час існування клубу серед випускників сформувалися справжні особистості, талановиті, глибокі люди. Гордістю КТМ стали Світлана Дубова, Олександр Міщан, Жанна Писаренко, Олена Кравцова, Кирило Новиков, Олександр Івлєв, Юлія Гиря, Людмила Кодлубай, Інна Обаленцова, Світлана Пікалова та інші. Вони й сьогодні не втрачають зв'язку з альма-матер, підтримують контакти з інститутом, цікавляться роботою нашого творчого осередку. Наша гордість – Олена Сорока, яка 2014 року стала переможницею IV Міжнародного мовно-літературного конкурсу учнівської і студентської молоді імені Тараса Шевченка.

Денис Воропай – студент III курсу групи МД-14 ФСЕУ. Народився 5 квітня 1996 року в м. Білопілья Сумської області. Навчався 6 років у Білопільській загальноосвітньої школи № 2. 2008 року переїхав до м. Харкова, де закінчив загальноосвітню школу № 20 2014 року.

*Україна у світі єдина,
Люба, кохана земля,
Людина тут добра, красива
На нашій землі вже здавна.
Єднаймося ж браття,
В єдину, велику сім'ю,
Щоб горя довіку не знати,
Біду не знайти на роду.
Якщо ж будемо єдині
На нашій рідній землі,
Не страшні нам всі тії
Прокляті та злі вороги.
Потрібно жити у мирі,
Потрібно шлях віднайти,
Бо ми браття єдині,
На нашій рідній землі.
Народ мій є! Народ мій завжди буде!*

Ніхто не перекреслить мій народ.

Ганна Кушнерук – випускниця ФСЕУ ХарРІ НАДУ. Народилася 19 жовтня 1992 року в м. Харкові. Закінчила загальноосвітню школу № 8 2010 року.

КЛАВДІЇ ШУЛЬЖЕНКО

*Настане день щасливої зупинки,
Коли згадають всі її ім'я,
Землячки, Харків'янки, Українки
Із неповторним співом солов'я.*

*іймали тих, хто встати вже не в змозі.
І в Ленінграді попри страх і біль,
єсь в лісах, полях, і навіть на дорозі
Ви спонукали йти солдат у бій.*

*Гульженко міцно брала всіх у руки.
Її слова і голос, як струна.
Та пісні рідної тихесенької звуки
Живили, хоч і йшла війна.*

*є повторний шарм для всіх живе донині
У душах тих, яким не все одно.
музика, котра летить крізь мрії.
Та закликає вірити у добро.*

*араз всі ті почуття для декого найвні,
є відійшли і вальс той, і чарльстон.
Іхай радянських шлягерів царівна
Із нами буде, як чарівний сон.*

Тетяна Зоценко – студентка III курсу групи МД-14 ФСЕУ. Народилася 18 жовтня 1997 р. у м. Харкова. Навчалася у школі № 138 міста Харкова.

*Ми несемо за собою минуле,
За спиною палає «Закат»,
Та ніколи, ніколи не буде...
Так, щоб люди не знали цих втрат.
Як сонце у небі іде по колу,
Так кружляємо ми по життю...
Хай не буду я більше ніколи
Сумувать через те, що люблю!*

*Сьогодні, не так як колись,
Сьогодні, все буде інакше
Ти згадай лише і посміхнись...
Зрозумієш, у чім щастя наше.
Проснись... та навколо оглянься,
Посміхнись... та згадай про рідніших,
Доторкнися до серця, не квапся,
Зрозумій, що з тобою є інші.*

*Коли зорі стають зовсім тихі,
Надто шумно буває в думках...
Ми уміли радіти і крихті,
Але нам не сподобалось так,
Прагнуть люди все більше кохання,
А вчиняють не зовсім як слід...
І тоді моє серце палає,
А душа завмирає, мов лід.*

Тетяна Сипало - випускниця ФСЕУ ХарPI НАДУ. Народилася 16 квітня 1995 року в смт. Сахновщина Харківської області. 2012 року закінчила Сахновщинську гімназію.

Сила

*Навіщо зруйнувала ти міста?
Навіщо стільки хлопців наших вбила?
Комето двоголова без хвоста,
Адже ж ти праведна і благородна, сило!
Ти налетіла, наче коршун на поля,
Відразу проросла на них війною.
Та скільки ж можна ще, не знаю я,
Нам день-у-день стикатися з тобою?
Нехай засяє сонце навкруги,
Нехай не плаче мати і дружина.
Нехай покинуть землю вороги,
Щоб усміхалася налякана дитина!
А Бог хай вбереже від злих людей
Того, хто захищає Україну.*

Юлія Ільїнова – випускниця ФПМДУ ХарРІ НАДУ. Народилася 25 листопада 1988 р. у м. Лутугине Луганської області. 2011 р. закінчила факультет фінансового управління Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля за спеціальністю «Фінанси».

***Моя Батьківщина – Шевченкова хата
У променях сонця весела, завзята,
Червона калина, як дівка в намисті
Квітуча душею, слова – пломенисті;
Широкі степи і поля неосяжні,
Де гріються в сонці колосся поважні;
Рушник білосніжний і пісня світанка
Та любая серцю свята вишиванка;
Пісні і прислів'я, вузенькі стежини...
Вклонюся низенько тобі, Україно!***

Лариса Семенівна Загребельна

Кандидат філологічних наук, доцент. Народилася в м. Камишині Сталінградської області. Зростала й навчалася в Харкові. Закінчила середню школу № 90 та музичну школу № 2 ім. П.І. Чайковського.

Отримала вищу освіту в Харківському державному педагогічному університеті ім. Г.С. Сковороди на філологічному факультеті за спеціальністю «Учитель української мови і літератури та співів». 1988 р. захистила кандидатську дисертацію. Упродовж 1971-2001 рр. працювала викладачем, старшим викладачем, доцентом названого інституту, виконувала обов'язки декана факультету української мови.

Із 1998 р. працює доцентом кафедри української мови Харківського регіонального інституту державного управління Національної академії державного управління при Президентові України.

РІДНОМУ ІНСТИТУТУ

Будинок білий на проспекті,

Вирує транспортаріка...

Це місце давнє і славетне.

Щаслива доля в нас така,

Бо разом ми, не наодинці –

Студентське братство тут, сім'я.

Ми українці, держуправлінці –

Вона і він, і ти, і я.

Любов'ю і теплом зігріті,

Завзяті, сильні, молоді,

Талановиті, працюючі,

Тож не здолати нас біді,

Бо разом ми, не наодинці –

Студентське братство тут, сім'я.

Ми українці, держуправлінці –

Вона і він, і ти, і я.

Василь Миколайович Терещенко

Кандидат філологічних наук, доцент.

Народився 1976 р. у селі Огіївка Сахновщинського району Харківської області.

1998 р. закінчив Харківський національний педагогічний університет імені Г.С. Сковороди й здобув кваліфікацію вчителя української мови та літератури, англійської мови, а 2007 р. – юриста.

2002 р. захистив кандидатську дисертацію. Із 2001 р. й до сьогодні працює доцентом ХНПУ імені Г.С. Сковороди, а з 2009 р. – доцентом кафедри української мови ХарPI НАДУ.

Дідівське

Гай-хутірець коріння мого
Поріс вишняками давно вже. Ого!
За сотню цвітінь весняних, як і зим,
Живуть наші духи разом із ним.
Коли ти зайшов би у хащі духмяні,
Вони б закидали тебе реп'яками.
Добренького з'їсти хотів би наливу,
На тебе накинули б жмуття кропиви.
Та ти не лякайся їх жахів домашніх,
Проходь поміж клуні, завертай до пташні –
Там духи, на стражі сідалець які,
Уже простелили доріжки м'які.
Де пір'я, й солома, і гіллячко-хмиз
Тебе підведуть просто й прямо до риз,
Ізшитих із листу,
підбитих намистом
найкращих у світі
у плоді й у цвіті
дідівських черешень.

Відірви у сонця сонця жмуток

Відірви у сонця сонця жмуток
І його в кишеню заховай.
Як осяде колись сірий смуток,
Схованку із сонцем... Краще хай...

Хай воно лишиться у кишені,
Ніби закладна на майбуття,
Бо ще ж невідомо, які темні
Будуть потім ще сіять сонця.

Може, у далекім енім році,
Коли вже чоло буде світити,
Сонце, що в кишені збереглося,
Осія життя, а не ту мить,

Коли сірий смуток ще не смуток,
А лише провістя майбуття,
Тож візьми у сонця сонця жмуток,
Запоруку повертань із небуття...

